

**МІНІСТЕРСТВО
СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
(Мінсоцполітики)**

вул. Еспланадна, 8/10, м. Київ, 01601, тел.: (044) 289-86-22; 289-70-60, факс: 289-00-98 E-mail: info@mlsp.gov.ua,
Код ЄДРПОУ 37567866, рахунок UA388201720343180001000078737 в ДКСУ м. Києва, МФО 820172

	№
На № 11/10-29	від 07.02.2020
На № 11/10-34	від 07.02.2020

**Голові Верховної Ради України
Разумкову Д. О.**

Про результати розгляду депутатського
запиту народних депутатів України
Ткаченка О. М. та Шинкаренка І. А.

Шановний Дмитре Олександровичу!

Міністерство соціальної політики на виконання доручення Прем'єр-міністра України Гончарука О. В. від 17.02.2020 № 5710/1/1-20 в межах компетенції розглянуло депутатський запит народних депутатів України Ткаченка О. М. та Шинкаренка І. А., оголошений на засіданні Верховної Ради України 07.02.2020, та запит, який надійшов до Мінсоцполітики, з порушених мешканцями Одеської області

та депутатами
Кілійської міської ради питань соціального захисту і повідомляє.

Щодо пільгового перевезення окремих категорій громадян

Постановою Кабінету Міністрів України від 17.05.1993 № 354 „Про безплатний проїзд пенсіонерів на транспорті загального користування” передбачено право пенсіонерів за віком на безоплатний проїзд в міському пасажирському транспорті загального користування (крім метрополітену і таксі) та на приміських маршрутах.

У Державному бюджеті України починаючи із 2016 року видатків у вигляді субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на компенсацію перевізникам за пільговий проїзд окремих категорій громадян не передбачалося.

Згідно з підпунктом „г” пункту 3 частини першої статті 91 Бюджетного кодексу України витрати, пов'язані з наданням пільг з оплати проїзду усіма видами транспорту загального користування на міських, приміських і міжміських маршрутах, фінансуються за рахунок місцевих бюджетів.

Таким чином, питання забезпечення пільгового перевезення окремих категорій громадян за рахунок коштів місцевих бюджетів має розглядатися відповідними органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування.

Щодо надання одноразової матеріальної допомоги на лікування

Відповідно до пункту 3 Порядку виплати одноразової матеріальної допомоги непрацюючим малозабезпеченим особам, особам з інвалідністю та дітям з інвалідністю, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.04.2017 № 256 „Деякі питання використання коштів державного бюджету для виконання заходів із соціального захисту дітей, сімей, жінок та інших найбільш вразливих категорій населення” (зі змінами) (далі – Порядок № 256), одноразова матеріальна допомога непрацюючим малозабезпеченим особам, особам з інвалідністю та дітям з інвалідністю (далі – одноразова допомога) надається у разі тривалої хвороби, смерті близьких родичів (одного з подружжя, батьків, дітей), стихійного лиха та інших особливих обставин особам з інвалідністю, дітям з інвалідністю та непрацюючим малозабезпеченим особам, які отримують пенсію та / або державну соціальну допомогу відповідно до законів України „Про державну соціальну допомогу особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю” і „Про державну соціальну допомогу особам, які не мають права на пенсію, та особам з інвалідністю”, якщо розмір таких виплат у місяці, що передує місяцю звернення, не перевищує двох прожиткових мінімумів для осіб, які втратили працездатність.

Пунктом 6 Порядку № 256 передбачено, що одноразова допомога надається регіональними або районними органами праці та соціального захисту населення один раз на рік у розмірі 50 відсотків установленого законом прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, чинного на дату звернення.

Рішення про надання або відмову в наданні одноразової допомоги приймається комісією, утвореною у відповідному органі соціального захисту населення, та оформляється протоколом.

Згідно з Положенням про Міністерство соціальної політики України, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 17.06.2015 № 423 (зі змінами), розв'язання питань надання одноразової допомоги на лікування не належить до компетенції Мінсоцполітики.

Відповідно до законів України „Про місцеве самоврядування в Україні”, „Про місцеві державні адміністрації” та статті 91 Бюджетного кодексу України місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування можуть установлювати за рахунок власних коштів і благодійних надходжень додаткові до встановлених законодавством гарантії щодо соціального захисту осіб з інвалідністю, порядок надання яких визначається цими органами.

Щодо забезпечення санаторно-курортним лікуванням

Організація забезпечення санаторно-курортним лікуванням ветеранів війни та членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війни проводиться відповідно до Порядку забезпечення санаторно-курортними путівками деяких категорій громадян структурними підрозділами з питань соціального захисту населення районних, районних у м. Києві держадміністрацій, виконавчими органами міських, районних у містах (у разі їх утворення) (крім м. Києва) рад, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 22.02.2006 № 187 (зі змінами) (далі – Порядок № 187).

Відповідно до Порядку № 187 органи соціального захисту населення за рахунок коштів державного бюджету забезпечують путівками ветеранів війни, осіб, на яких поширюється дія законів України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту” і „Про жертви нацистських переслідувань”, осіб з інвалідністю та осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, згідно з медичними рекомендаціями в порядку черговості до санаторіїв, що належать до сфери управління Мінсоцполітики.

На сьогодні ветерани війни та члени сімей загиблих (померлих) ветеранів війни за рахунок коштів державного бюджету забезпечуються безоплатними путівками до чотирьох спеціалізованих санаторно-курортних закладів: Спеціалізований Миргородський санаторій „Слава” (м. Миргород) (лікування органів травлення), Спеціалізований клінічний санаторій „Перемога” (м. Київ) (лікування серцево-судинної системи, нервової системи та органів дихання), Спеціалізований Трускавецький санаторій „Батьківщина” (м. Трускавець) (лікування органів травлення, урологічних захворювань) і Спеціалізований Одеський санаторій „Салют” (м. Одеса) (лікування опорно-рухового апарату, органів дихання та периферичної нервової системи), які належать до сфери управління Мінсоцполітики.

Таким чином, члени сімей загиблих (померлих) ветеранів війни мають право з урахуванням профілю захворювання вибрати один із зазначених закладів для проходження у ньому курсу оздоровлення.

Оздоровлення ветеранів війни, осіб, на яких поширюється дія законів України „Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту”, які за станом здоров'я потребують лікування в інших санаторно-курортних закладах, розташованих на території України, забезпечують місцеві органи виконавчої влади за рахунок коштів місцевого бюджету або інших коштів, не заборонених законодавством.

Щодо надання щомісячної грошової допомоги особі, яка здійснює догляд за особою з інвалідністю (далі – допомога на догляд)

Порядок надання щомісячної грошової допомоги особі, яка проживає разом з особою з інвалідністю I чи II групи внаслідок психічного розладу, яка за висновком лікарської комісії медичного закладу потребує постійного стороннього догляду, на догляд за нею затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 02.08.2000 № 1192 (далі – Порядок № 1192).

Відповідно до пункту 3 Порядку № 1192 розмір допомоги на догляд розраховується як різниця між трьома прожитковими мінімумами на кожного члена сім'ї та середньомісячним сукупним доходом сім'ї за попередні шість місяців і не може бути більшим, ніж прожитковий мінімум на одну особу в розрахунку на місяць.

Згідно зі статтею 7 Закону України „Про Державний бюджет України на 2020 рік” установлено прожитковий мінімум на одну особу в розрахунку на місяць з 01.01.2020 у розмірі 2 027 грн; із 01.07.2020 – 2 118 грн, із 01.12.2020 – 2 189 гривень.

Відповідно до пункту 5 Порядку № 1192 розрахунок середньомісячного сукупного доходу сім'ї для призначення допомоги на догляд проводиться за

Методикою обчислення сукупного доходу сім'ї для всіх видів соціальної допомоги, затвердженою наказом Міністерства праці та соціальної політики України, Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України, Міністерства фінансів України, Державного комітету статистики України, Державного комітету молодіжної політики, спорту і туризму від 15.11.2001 № 486/202/524/455/3370.

До складу сім'ї особи, яка звертається за призначенням допомоги на догляд, включаються чоловік, дружина; рідні, усиновлені та підопічні діти цих осіб, а також діти до досягнення ними 23 років, які навчаються у закладах професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти з денною формою навчання і не мають власних сімей, незалежно від місця проживання або реєстрації; неодружені повнолітні діти, які визнані особами з інвалідністю з дитинства I чи II групи або особами з інвалідністю I групи і проживають разом з батьками; непрацездатні батьки чоловіка та дружини, які проживають разом з ними і перебувають на їх утриманні у зв'язку з відсутністю власних доходів; жінка та чоловік, які проживають однією сім'єю, не перебувають у шлюбі, але мають спільних дітей.

До складу сім'ї не включаються особи, визнані особами з інвалідністю I чи II групи внаслідок психічного розладу, які за висновком лікарської комісії медичного закладу потребують постійного стороннього догляду і не належать до зазначених членів сім'ї, та особи, які перебувають на повному державному утриманні.

Відповідно до пункту 7 Порядку № 1192 особа, яка звертається за призначенням грошової допомоги на догляд, має подати відповідним органам соціального захисту населення такі документи: заяву; документ, що посвідчує особу; декларацію про доходи та майновий стан (заповнюється на підставі довідок про доходи кожного члена сім'ї) за формою, затвердженою Мінсоцполітики (згідно з наказом Міністерства соціальної політики України від 21 квітня 2015 року № 441, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 28 квітня 2015 року за № 475/26920); висновок лікарської комісії медичного закладу щодо необхідності постійного стороннього догляду за особою з інвалідністю I чи II групи внаслідок психічного розладу; довідки про наявність і розміри земельних ділянок, виділених для ведення особистого підсобного господарства, городництва, сінокосіння, випасання худоби, та земельної частки, виділеної унаслідок розпаювання землі; копію довідки до акта огляду медико-соціальною експертною комісією, яка видана особі з інвалідністю I чи II групи внаслідок психічного розладу, за якою здійснюється догляд. Інформація про склад сім'ї заявника зазначається в декларації про доходи та майновий стан осіб, які звернулися за призначенням усіх видів соціальної допомоги.

Відповідно до пункту 9 Порядку № 1192 допомога на догляд призначається з місяця звернення за допомогою, якщо протягом місяця подано всі необхідні документи.

Щодо збільшення граничних показників вартості вугілля і скрапленого газу

Статтею 87 Бюджетного кодексу України передбачено, що за рахунок

коштів Державного бюджету України надаються пільги та житлові субсидії населенню на придбання твердого та рідкого пічного побутового палива і скрапленого газу.

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 23.04.2012 № 356 „Про встановлення мінімальних норм забезпечення населення твердим паливом і скрапленим газом та граничних показників їх вартості для надання пільг і житлових субсидій за рахунок субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам” (зі змінами) (далі – Постанова № 356) мінімальна річна норма забезпечення населення твердим паливом, відповідно до якої надаються субсидії, становить 2 т на домогосподарство, а скрапленого газу – 2 балони (42 кг) на одну-дві особи, 3 балони (63 кг) – на три-чотири особи.

Постановою № 356 затверджено граничні показники вартості твердого палива і скрапленого газу для надання пільг і субсидій, які кожного року індексуються на прогнозний індекс споживчих цін поточного року.

Таким чином, із 01.01.2020 граничні показники вартості твердого палива і скрапленого газу для надання пільг і субсидій становлять 2 746,75 грн за 1 т твердого палива та 274,68 грн за 1 балон скрапленого газу.

Водночас реалізація пропозиції щодо підвищення граничного показника вартості твердого палива і скрапленого газу для надання житлових субсидій на рівні фактичних витрат на їхнє придбання потребуватиме виділення додаткових бюджетних коштів.

Відповідно до Закону України „Про місцеве самоврядування в Україні” органи місцевого самоврядування можуть встановлювати за рахунок власних коштів і благодійних надходжень додаткові до передбачених законодавством гарантії щодо соціального захисту населення, порядок надання яких визначається цими органами.

Відповіді народним депутатам України Ткаченку О. М. та Шинкаренку І. А. надано окремими листами.

З повагою

Міністр

Ю. Соколовська

